

A2/1F - Aanwijzend voornaamwoord Theorie

<p>Wat is het?</p>	<p>Aanwijzende voornaamwoorden wijzen iets of iemand aan.</p> <p>Ze kunnen bijvoeglijk en zelfstandig voorkomen: <i>Die man. Ken je die?</i></p> <p>Een bijvoeglijk aanwijzend voornaamwoord komt in plaats van het lidwoord <i>de leerling</i> → <i>die leerling</i>.</p>
<p>Welke woorden zijn het?</p>	<p>de belangrijkste: <i>deze, die, dit en dat</i>.</p> <p>maar ook een paar woorden als : <i>zulke, zo'n</i> enz. (zie les T-350-16-06). Meer zijn er dus niet.</p>
<p>Vormen</p>	<p>Bij een <u>het</u>-woord gebruik je altijd <i>dat</i> of <i>dit</i>. Bij een <u>de</u>-woord gebruik je altijd <i>die</i> of <i>deze</i>.</p> <div style="display: flex; justify-content: space-around; align-items: center;"> <div style="text-align: center;"> <p>DIT/ DEZE</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p>DAT / DIE</p> </div> </div>
<p>Combinatiemogelijkheden</p>	<p>Het aanwijzend voornaamwoord hoort altijd bij een zelfstandig naamwoord of staat er voor in de plaats.</p>
<p>Voorbeelden:</p>	<ul style="list-style-type: none"> • <i>de jongen - deze / die jongen</i> • <i>de avond - deze / die avond</i> • <i>het meisje - dit / dat meisje</i> • <i>het huis - dit / dat huis</i> • <i>We hebben die auto gekocht.</i>